

Interview: Hans Oosting

De deelnemers van The Colorfield Performance hebben doorgaans een bijzondere band met de culturele hoofdstad Leeuwarden. Dat geldt ook voor kunstenaar en jeugdpsychiater Hans Oosting, een schilder met een bijzondere en filosofisch onderbouwde schildertechniek.

Door Ezra Hakze

Schilderijen komen altijd het beste tot uitdrukking wanneer je ze in het echt ziet, maar voor de werken van Hans Oosting geldt dit nog nadrukkelijker. Doordat de kunstenaar met verschillende materialen over elkaar heen werkt, hebben zijn doeken veel reliëf. Achter één schilderij van Oosting, schuilen eigenlijk ontelbare andere schilderijen. De kunstenaar vertelt: 'Ik noem deze serie nu "Palimpsest", naar de oude handschriften op perkament, die steeds over elkaar heen geschreven werden. Met deze techniek schilder ik laag over laag, waardoor ik heel lang aan een doek werk. En met elke laag maak ik een nieuw schilderij.' De stadia die een doek doormaakt, houdt Oosting bij in een fotoboek. 'Dat vind ik het mooie,' licht de kunstenaar toe, 'dat het schilderij zo een eigen geschiedenis krijgt.'

De vraag wanneer een kunstwerk af is, is daarom een verkeerde. 'Heel veel mensen zijn altijd zo bezig met het eindresultaat, terwijl ik het proces veel interessanter vind. Als ik te ver ga met een schilderij, heeft het zo moeten zijn. Zo is het leven ook. De herinneringen die je hebt, schrijf je ook over. En soms komt iets wat je eerder meemaakte, later weer naar boven. Hetzelfde gebeurt in zo'n schilderij.'

Dat gebeurtenissen van vroeger weer naar boven komen, blijkt ook uit Oostings keuze om mee te doen aan The Colorfield Performance. In het jaar 2000 was hij op Schiermonnikoog, waar hij een eerdere editie zag van Dirk Hakze's *land art*-project. Toen hij het mailtje kreeg over The Colorfield Performance 2018, zat hij, toeval of niet, weer op het Waddeneiland. 'Daarmee was de cirkel voor mij rond,' aldus Oosting.

Bovendien voelt de kunstenaar zich ook verbonden met culturele hoofdstad Leeuwarden. Het is de stad waar Oosting geboren is en waar hij tot zijn achttiende woonde. Voor zijn studie geneeskunde vertrok hij naar Amsterdam, maar hij keerde nadien nog enkele jaren terug naar de Friese hoofdstad. In die periode schilderde hij veel kleurrijke zeegezichten, geïnspireerd als hij was door de Waddeneilanden. Met Oostings deelname aan Culturele Hoofdstad, valt dus inderdaad alles op zijn plaats.

Tijdens het project zal de kunstenaar een schilderij maken dat aansluit op de abstracte, kleurrijke schilderijen uit zijn Palimpsest-serie. Vanuit zijn achtergrond als jeugdpsychiater heeft Oosting ook interesse in andere voorstellingen. Zo maakte hij een serie historische portretten van getroebleerde kinderen, die bijvoorbeeld mishandeld zijn of kinderarbeid verleen. 'Daar heb ik anderhalf jaar aan gewerkt, maar daarna was het ook klaar. Dit is heel zwaar om te schilderen en je duikt echt alleen maar in de ellende. Nu vind ik het voor mezelf veel prettiger dat ik met die Palimpsest-serie ook de goeie kanten van het leven kan laten zien.'

Dat Oosting naast het schilderen ook nog werkt als psychiater, zit hem niet in de weg bij het maken van zijn werken. 'Het is de kunst om genoeg tijd vrij te maken, maar voor mij is dat makkelijk omdat ik parttime werk. Ook is concentratie belangrijk. Als ik net sta te schilderen, hoor ik soms nog de treinen buiten voorbijrazen, maar als ik twee uur bezig ben weet ik niet meer wat er om mij heen gebeurt.'

Het schilderen is voor Oosting dan ook een intuïtief proces. 'Hoe meer ik ga denken, hoe slechter het wordt,' aldus de kunstenaar. Misschien dat het hem daarom ook lukt zo onverschrokken te werk te gaan. Tijdens het gesprek, smeedt hij alweer nieuwe plannen voor een werk. 'Nu ik naar dat schilderij zit te kijken, denk ik: misschien dat ik er wat bijenwas overheen gooi. Dan ga ik hier straks weer met mijn strijkijzer aan de slag.'

Die onverschrokkenheid maakt dat het schilderproces een plezier is voor Oosting zelf, maar ook voor een publiek om naar te kijken. De toeschouwers van het kunstproject in 2018, worden immers getuige van de verschillende levensfases van zijn schilderij. Daarom past The Colorfield Performance ook zo goed bij Hans Oostings kunstenaarschap: het project stelt het maakproces én de verschillende stadia van een kunstwerk centraal.

